

מן היום אל הלילה

דליה רביקוביץ

היום :

היה היתה משוכה של קנים
סביב לפרדס מתצלף בסמה.
וקיו שם עצים דלי צנפים
וקיו שם פרות קתמים קנהב.
ואדמת הפרדס שחונה-אדמה.
פנחשת כבדה שהודקה לאבק.
ועלי הצצים ירקים-אפלים
כמו מים עוקרים בנקבה חשוכה.
היתה לפרדס משוכה של קנים.
צמחו לבגליה צשבי השדה.

הלילה :

וקנה לילה. ובא רוח.
מלא הרוח שפת חיות ועופות.
וקפת השמים מלאה סמנים :
כתב סרטים וחקמת הדורות.
שרקו וקמו ראשי ארנים
השירו מחטיהם בתוף הנשכה
השירו מחטיהם זה אצל זה
הניחו ראשיהם זה בטיק זה.
עופות בין צנפיהם קדלו מלהגם
צרו להם הרוח שלחן מצדנים.

אדם אחד בן המלך דוד התנשא לעוף
והטיל את גופו על צנאר הרוח.
ועלה לעופף מעל הגנות.
על גגות אדמים
על שיחים ועירים
על כבישים וגגות
בין ראשי ארנים
בין השמים ובין הארץ.

שרקו וקמו ראשי ארנים.
מתוף אהבה
מתוף אהבה.
נדחו זה אל זה
זה אל טיק זה
קדומי אהבה
שכורי אהבה.
בתוף צרשותם ביריעות השמים.